

32012L0030

L 315/74

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

14.11.2012.

DIREKTIVA 2012/30/EU EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 25. listopada 2012.**

o usklađivanju zaštitnih mehanizama koje, radi zaštite interesa članova i trećih osoba, države članice zahtijevaju od trgovačkih društava u smislu članka 54. drugog stavka Ugovora o funkcioniranju Europske unije, u pogledu osnivanja dioničkih društava te održavanja i promjene njihovog kapitala, a s ciljem ujednačavanja tih zaštitnih mehanizama

(Preinačena)

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 50. stavak 1. i stavak 2. točku (g),

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon proslijedivanja nacrta zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽²⁾,

budući da:

(1) Druga direktiva Vijeća 77/91/EEZ od 13. prosinca 1976. o koordinaciji zaštitnih mehanizama koje, radi zaštite interesa članica i ostalih, države članice zahtijevaju od trgovačkih društava u smislu članka 54. drugog stavka Ugovora o funkcioniranju Europske unije, s obzirom na osnivanje dioničkih društava te održavanje i promjenu njihovog kapitala, a s ciljem ujednačavanja tih zaštitnih mehanizama ⁽³⁾, bila je u više navrata ⁽⁴⁾ bitno izmijenjena. Budući da je potrebno izvršiti dodatne izmjene, trebalo bi je preinačiti radi jasnoće.

⁽¹⁾ SL C 132, 3.5.2011., str. 113.

⁽²⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 15. studenoga 2011. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 10. listopada 2012.

⁽³⁾ SL L 26, 31.1.1977., str. 1. Urednička napomena: Naslov Direktive 77/91/EEZ prilagođen je tako da se uzme u obzir novo numeriranje članka Ugovora o osnivanju Europske zajednice, u skladu s člankom 5. Ugovora iz Lisabona; izvorno upućivanje bilo je na članak 58. drugi stavak Ugovora.

⁽⁴⁾ Vidjeti Prilog II. dio A.

(2) Usklađivanje predviđeno člankom 50. stavkom 2. točkom (g) Ugovora i u Općem programu za ukidanje ograničavanja slobode osnivanja poduzeća, koje je započelo Prvom direktivom Vijeća 68/151/EEZ od 9. ožujka 1968. o usklađivanju zaštitnih mehanizama koje, radi zaštite interesa članova i drugih, države članice zahtijevaju od trgovačkih društava u smislu članka 58. drugog stavka Ugovora, a s ciljem ujednačavanja takvih zaštitnih mehanizama širom Zajednice ⁽⁵⁾, posebno je važno u odnosu na dionička društva jer njihove djelatnosti prevladavaju u gospodarstvu država članica i često prelaze njihove nacionalne granice.

(3) Kako bi se u dioničkim društvima osigurala minimalna jednakovrijedna zaštita, kako za dioničare tako i za vjerovnike, od posebne je važnosti usklađivanje nacionalnih odredaba u vezi s njihovim osnivanjem i održavanjem te u vezi s povećanjem ili smanjivanjem njihovog kapitala.

(4) U Uniji statut ili akt o osnivanju dioničkog društva moraju svakoj zainteresiranoj osobi omogućiti da sazna osnovne pojedinosti o društvu, uključujući i točan sastav njegova kapitala.

(5) Potrebne su odredbe Unije za održavanje kapitala, što predstavlja jamstvo vjerovnicima, posebno odredba o zabrani svakog smanjivanja kapitala njegovim dijeljenjem dioničarima u slučaju kada oni na to nemaju pravo i odredba kojom se ograničava pravo društva da stječe vlastite dionice.

(6) Ograničavanje društva u stjecanju vlastitih dionica ne bi se trebalo primjenjivati samo na stjecanja koja izvrši sâmo društvo nego i na ona koja izvrši bilo koja osoba koja djeluje u svoje ime, a za račun društva.

⁽⁵⁾ SL L 65, 14.3.1968., str. 8.

- (7) Kako bi se spriječilo da dioničko društvo upotrijebi drugo društvo u kojem ima glasačku većinu ili na koje može imati prevladavajući utjecaj za takva stjecanja, ne pridržavajući se s tim povezanih ograničenja, trebalo bi aranžmane kojima se uređuje stjecanje vlastitih dionica društva proširiti i na najvažnije i najučestalije slučajeve u kojima dionice stječu takva druga društva. Takve bi aranžmane trebalo proširiti i na upis dionica u dioničkom društvu.
- (8) Kako bi se spriječilo izbjegavanje ove Direktive, trebalo bi aranžmanima iz uvodne izjave 7. obuhvatiti i društva uređena Direktivom 2009/101/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o usklajivanju zaštitnih mjera koje, radi zaštite interesa članova i trećih strana, države članice zahtijevaju za trgovacka društva u smislu članka 48. stavka 2. Ugovora, s ciljem izjednačavanja takvih zaštitnih mjera⁽¹⁾ te društva uređena zakonodavstvima trećih zemalja koja i imaju usporedive pravne oblike.
- (9) Kada je odnos između dioničkog društva i drugog društva poput onog navedenog u uvodnoj izjavi 7. samo neizravan, čini se da bi bilo opravdano ublažiti odredbe koje se primjenjuju kada je taj odnos izravan, tako da se suspenzija glasačkih prava predviđi kao minimalna mjeru za postizanje ciljeva ove Direktive.
- (10) Nadalje, opravdano je izuzeti slučajeve u kojima posebna narav profesionalne djelatnosti isključuje mogućnost da se ugrozi ostvarivanje ciljeva ove Direktive.
- (11) Uzimajući u obzir ciljeve članka 50. stavka 2. točke (g) Ugovora, potrebno je da se u zakonodavstvima država članica koja se odnose na povećanje ili smanjivanje kapitala osigura poštovanje i usklajivanje načela jednakog postupanja prema dioničarima koji su u jednakom položaju i načela zaštite vjerovnika čije su tražbine postojale prije odluke o smanjivanju.
- (12) Kako bi se standardizirana zaštita vjerovnika poboljšala u svim državama članicama, vjerovnicima bi trebalo osigurati da pod određenim uvjetima pribjegnu pravosudnim ili upravnim postupcima ako su ugrožene njihove tražbine izazvane smanjivanjem kapitala dioničkog društva.
- (13) Kako bi se osiguralo sprečavanje zlouporabe tržišta, države članice bi za potrebe provedbe ove Direktive trebale voditi računa o odredbama Direktive 2003/6/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2003. o trgovanju na temelju povlaštenih informacija i manipuliranju tržištem (zlouporabi tržišta)⁽²⁾, Uredbe Komisije (EZ) br. 2273/2003 od 22. prosinca 2003. o provedbi Direktive 2003/6/EZ Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu izuzeća za programe otkupa i stabilizacije finansijskih instrumenata⁽³⁾ i Direktive Komisije 2004/72/EZ od 29. travnja 2004. o provedbi Direktive 2003/6/EZ Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu prihvaćenih tržišnih praksi, definicije povlaštene informacije u odnosu na izvedenice na robu, izrade popisa upućenih osoba, prijavljivanja transakcija osoba na rukovodećim položajima i prijavljivanja sumnjivih transakcija⁽⁴⁾.
- (14) S obzirom na presudu Suda od 6. svibnja 2008. u predmetu C-133/06 Parlament protiv Vijeća⁽⁵⁾, smatra se potrebnim ponovno napisati članak 6. stavak 3. Direktive 77/91/EEZ kako bi se otklonila postojeća sekundarna pravna osnova te kako bi se predvidjelo ispitivanje i, ako je to potrebno, revidiranje iznosa iz stavka 1. tog članka od strane Europskog parlamenta i Vijeća.
- (15) Ovom se Direktivom ne bi smjele dovoditi u pitanje obveze država članica koje se odnose na rokove za prenošenje u nacionalno pravo i za stupanje na snagu direktiva navedenih u Prilogu II. dijelu B,

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

1. Mjere usklajivanja propisane ovom Direktivom primjenjuju se na odredbe utvrđene zakonom i drugim propisima u državama članicama koje se odnose na vrste društava navedene u Prilogu I.

Naziv svakog društva koje ima oblik naveden u Prilogu I. obuhvaća ili je popraćen opisom koji se razlikuje od opisa zahtijevanog za druge vrste društava.

⁽¹⁾ SL L 258, 1.10.2009., str. 11. Urednička napomena: Naslov Direktive 2009/101/EZ prilagođen je tako da se uzme u obzir novo numeriranje članaka Ugovora o osnivanju Europske zajednice, u skladu s člankom 5. Ugovora iz Lisabona; izvorno upućivanje bilo je na članak 48. drugi stavak Ugovora.

⁽²⁾ SL L 96, 12.4.2003., str. 16.

⁽³⁾ SL L 336, 23.12.2003., str. 33.

⁽⁴⁾ SL L 162, 30.4.2004., str. 70.

⁽⁵⁾ [2008] ECR I-3189.

2. Države članice mogu odlučiti da ovu Direktivu ne primjenjuju na investicijska društva s promjenjivim kapitalom i na zadruge osnovane kao jedna od vrsta društava navedenih u Prilogu I. U mjeri u kojoj zakonodavstva država članica koriste ovu mogućnost, od takvih društava zahtijevaju da u sve dokumente navedene u članku 5. Direktive 2009/101/EZ uključe riječi „investicijsko društvo s promjenjivim kapitalom“ ili izraz „zadruga“.

Izraz „investicijsko društvo s promjenjivim kapitalom“ u smislu ove Direktive znači samo ona društva:

- čija je isključiva djelatnost investiranje svojih sredstava u različite vrijednosne papire, zemljišta i u drugu imovinu te čija je jedina svrha raspoređiti investicijski rizik i sa svojim dioničarima dijeliti korist od rezultata upravljanja njihovom imovinom,
- koja javnosti nude svoje dionice za upis, i
- čiji statut predviđa da, u granicama najmanjeg i najvećeg kapitala, u bilo koje vrijeme mogu izdati, otkupiti ili preprodati svoje dionice.

Članak 2.

Statut ili akt o osnivanju društva uvijek sadrži barem sljedeće informacije:

- (a) vrstu i naziv društva;
- (b) djelatnost društva;
- (c) kada društvo nema odobreni kapital, iznos upisanog kapitala;
- (d) kada društvo ima odobreni kapital, iznos odobrenog kapitala i iznos kapitala upisanog prilikom osnivanja društva ili prilikom dobivanja dozvole za početak obavljanja djelatnosti i prilikom bilo koje promjene odobrenog kapitala, ne dovedeći u pitanje članak 2. točku (e) Direktive 2009/101/EZ;
- (e) u mjeri u kojoj nisu zakonski određeni, pravila kojima se uređuje broj i postupak za imenovanje članova tijela

odgovornih za zastupanje društva u odnosu na treće osobe, upravljanje i vođenje društva, te nadzor ili kontrola društva i raspodjela ovlasti među tim tijelima;

- (f) trajanje društva, osim u slučaju kada je društvo osnovano na neodređeno vrijeme.

Članak 3.

U statutu ili u aktu o osnivanju ili u posebnom dokumentu koji je objavljen u skladu s postupkom utvrđenim u zakonodavstvu svake države članice u skladu s člankom 3. Direktive 2009/101/EZ, moraju biti navedene barem sljedeće informacije:

- (a) registrirano sjedište;
- (b) nominalna vrijednost upisanih dionica i, najmanje jednom godišnje, njihov broj;
- (c) broj upisanih dionica bez navođenja nominalne vrijednosti, kada se takve dionice mogu izdati prema nacionalnom zakonodavstvu;
- (d) posebni uvjeti, ako postoje, kojima se ograničava prijenos dionica;
- (e) kada postoji više razreda dionica, informacije iz točaka (b), (c) i (d) za svaki razred i prava koja pripadaju dionicama svakog razreda;
- (f) jesu li dionice upisane ili glase na donositelja, kada nacionalno zakonodavstvo predviđa obje vrste i sve odredbe u vezi s preoblikovanjem takvih dionica, osim ako je postupak zakonom propisan;
- (g) iznos upisanog kapitala uplaćenog prilikom osnivanja društva ili prilikom dobivanja odobrenja za početak obavljanja djelatnosti;
- (h) nominalna vrijednost dionica ili, kada nominalna vrijednost ne postoji, broj dionica koje su bile izdane kao nenovčani ulog, zajedno s prirodom toga uloga i imenom osobe koja osigurava taj ulog;

- (i) identitet fizičkih ili pravnih osoba, društava ili poduzeća koji su potpisali ili u ime kojih je bio potpisani statut ili akt o osnivanju ili, ako društvo nije bilo osnovano istodobno, nacrti navedenih dokumenata;
- (j) sveukupan iznos ili barem procjena sveukupnih troškova koje plaća društvo ili su mu zaračunani zbog osnivanja i, prema potrebi, prije nego što je društvo dobilo dozvolu za početak obavljanja djelatnosti; i
- (k) bilo kakve posebne pogodnosti koje su u trenutku osnivanja ili do trenutka dobivanja dozvole za početak obavljanja djelatnosti dodijeljene bilo komu tko je sudjelovao u osnivanju društva ili u poslovima potrebnima za dobivanje takve dozvole.

Članak 4.

1. Kada se zakonodavstvima država članica propisuje da društvo ne smije početi obavljati djelatnosti bez odgovarajuće dozvole, u zakonodavstvu se predviđa i odgovornost za obveze koje je preuzeo društvo ili su preuzete u ime društva u razdoblju prije izdavanja ili odbijanja izdavanja takve dozvole.

2. Stavak 1. ne primjenjuje se na obveze u skladu s ugovorima koje je društvo sklopilo pod uvjetom da mu bude izdana dozvola za početak obavljanja djelatnosti.

Članak 5.

1. Kada se zakonodavstvom države članice zahtijeva da društvo osnuje više nego jedan član, činjenica da su sve dionice u vlasništvu jedne osobe ili da je nakon osnivanja društva broj članova pao ispod zakonom propisanog minimuma ne dovodi automatski do raspuštanja društva.

2. Ako se u slučajevima iz stavka 1. zakonodavstvom države članice dopušta da se društvo likvidira na temelju sudske odluke, nadležni sudac mora imati mogućnost dati društvu odgovarajući rok da se uskladi s propisima.

3. Kada je izdan sudski nalog za likvidaciju društva iz stavka 2., za društvo započinje postupak likvidacije.

Članak 6.

1. Zakonodavstvima država članica zahtijeva se da se za osnivanje društva ili za dobivanje dozvole za početak obavljanja djelatnosti upiše minimalni kapital čiji iznos nije manji od 25 000 EUR.

2. Europski parlament i Vijeće, na prijedlog Komisije u skladu s člankom 50. stavkom 1. i stavkom 2. točkom (g) Ugovora, svakih pet godina preispituju i, ako je to potrebno, revidiraju iznos iz stavka 1. izražen u eurima, a s obzirom na gospodarska i novčana kretanja u Uniji i s obzirom na trendove koji mogućnost izbora vrste društva iz Priloga I. daju samo velikim društvima i društvima srednje veličine.

Članak 7.

Upisani kapital može se sastojati samo od imovine kojoj se može utvrditi gospodarska vrijednost. Međutim, obveza izvođenja rada ili pružanja usluga ne može činiti dio te imovine.

Članak 8.

Dionice nisu moguće izdati po cijeni koja je niža od njihove nominalne vrijednosti ili, u slučajevima kada nominalna vrijednost ne postoji, koja je niža od njihove knjigovodstvene vrijednosti.

Međutim, onima koji obvezu plasiranja dionica imaju u okviru obavljanja svojeg zanimanja države članice mogu omogućiti da plaćaju manje od pune cijene za dionice koje su upisali tijekom navedene transakcije.

Članak 9.

Dionice izdane kao protuvrijednost za ulog moraju biti uplaćene u trenutku osnivanja društva ili u trenutku dobivanja dozvole za početak obavljanja djelatnosti po vrijednosti od najmanje 25 % njihove nominalne vrijednosti ili, kada nominalna vrijednost ne postoji, njihove knjigovodstvene vrijednosti.

Međutim, kada su dionice izdane kao protuvrijednost za novčani ulog u trenutku osnivanja društva ili u trenutku dobivanja dozvole za početak obavljanja djelatnosti, moraju biti uplaćene u cijelosti u roku od pet godina od tog trenutka.

Članak 10.

1. O svakom se nenovčanom ulogu prije osnivanja društva ili prije dobivanja dozvole za početak obavljanja djelatnosti sastavlja izvješće, koje priprema jedan ili više neovisnih stručnjaka koje imenuje ili potvrđuje upravno ili pravosudno tijelo. Takvi stručnjaci, prema zakonodavstvu svake države članice, mogu biti fizičke osobe, kao i pravne osobe, društva ili poduzeća.

2. Izvješće stručnjakā iz stavka 1. sadrži barem opis svake od stvari koje čine ulog, u njemu se navode upotrijebljene metode vrednovanja i utvrđuje odgovaraju li vrijednosti dobivene uporabom navedenih metoda barem broju i nominalnoj vrijednosti ili, kada nominalna vrijednost ne postoji, knjigovodstvenoj vrijednosti i prema potrebi, visini premijske vrijednosti dionica.

3. Izvješće stručnjakā objavljuje se na način utvrđen zakonodavstvom svake države članice, u skladu s člankom 3. Direktive 2009/101/EZ.

4. Države članice mogu odlučiti da ne primjenjuju ovaj članak kada je 90 % nominalne vrijednosti ili, kada nominalna vrijednost ne postoji, knjigovodstvene vrijednosti, svih dionica izdano jednom društvu ili više društava za nenovčani ulog i kada su ispunjeni sljedeći uvjeti:

(a) s obzirom na društvo koje prima takav ulog, osobe iz članka 3. točke (i) sporazumjele su se da izvješće stručnjakā nije potrebno;

(b) takav je sporazum objavljen kako je predviđeno u stavku 3.;

(c) društva koja daju takav ulog raspolažu rezervama koje se po zakonu ili statutu ne smiju raspodijeliti i čija je nominalna vrijednost ili, kada nominalna vrijednost ne postoji, knjigovodstvena vrijednost, barem jednaka vrijednosti dionica koje su izdane za nenovčani ulog;

(d) društva koja daju takav ulog jamče, do iznosa navedenog u točki (c), za dugove društva primatelja koji nastanu između trenutka izdavanja dionica za nenovčani ulog i godine dana od objave godišnjeg finansijskog izvještaja društva za finansijsku godinu u kojoj je takav ulog dan; svaki prijenos tih dionica u tom je razdoblju zabranjen;

(e) jamstvo iz točke (d) objavljeno je, kako je predviđeno u stavku 3.; i

(f) društva koja daju takav ulog polažu iznos koji je jednak iznosu iz točke (c) u rezervu, koja se ne smije raspodijeljivati do tri godine od objave godišnjeg finansijskog izvještaja društva primatelja za finansijsku godinu u kojoj je takav ulog dan ili, ako je potrebno, do kasnijeg datuma namirenja svih tražbina u vezi s jamstvom iz točke (d), koja su podnesena u navedenom razdoblju.

5. Države članice mogu odlučiti da ne primjenjuju ovaj članak na novo društvo koje nastane spajanjem ili dijeljenjem u slučaju kada jedan ili više neovisnih stručnjaka pripremi izvješće o nacrtu uvjeta spajanja ili dijeljenja.

Kada države članice odluče primijeniti ovaj članak na slučajeve iz prvog podstavka, mogu odrediti da izvješće iz ovog članka i izvješće jednog ili više neovisnih stručnjaka o nacrtu uvjeta spajanja ili dijeljenja može sastaviti isti stručnjak ili isti stručnjaci.

Članak 11.

1. Države članice mogu odlučiti da ne primjenjuju članak 10. stavke 1., 2. i 3. ove Direktive u slučaju kada se, po odluci upravnog ili upravljačkog tijela, prenosivi vrijednosni papiri, kako su definirani u članku 4. stavku 1. točki 18. Direktive 2004/39/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o tržištima finansijskih instrumenata (¹), ili instrumenti tržišta novca, kako su definirani u članku 4. stavku 1. točki 19. navedene direktive, unose kao nenovčani ulog, a ti su vrijednosni papiri ili instrumenti tržišta novca vrednovani po ponderiranoj prosječnoj cijeni po kojoj se na jednom ili više uređenih tržišta, kako su definirana u članku 4. stavku 1. točki 14. te direktive, njima trgovalo u dostatnom razdoblju, koje treba odrediti nacionalnim zakonodavstvom, prije stvarnog datuma unosa odgovarajućeg nenovčanog uloga.

Međutim, u slučaju kada su na cijenu utjecale izvanredne okolnosti koje bi mogle značajno promijeniti vrijednost imovine na stvarni datum njezinog unosa, uključujući i one situacije u kojima tržište takvih prenosivih vrijednosnica ili instrumenata novčanog tržišta postane nelikvidno, provodi se revalorizacija na inicijativu i pod odgovornošću nadležnog upravnog ili upravljačkog tijela.

(¹) SL L 145, 30.4.2004., str. 1.

Za potrebe takve revalorizacije primjenjuje se članak 10. stavci 1., 2. i 3.

2. Države članice mogu odlučiti da ne primjenjuju članak 10. stavke 1., 2. i 3. u slučaju kada se, po odluci upravnog ili upravljačkog tijela, imovina, koju ne čine prenosivi vrijednosni papiri ni instrumenti tržišta novca iz stavka 1. ovog članka, unosi kao nenovčani ulog, a čija je fer vrijednost već bila predmet procjene ovlaštenog neovisnog stručnjaka i kada su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- (a) fer vrijednost određena je za datum najviše šest mjeseci prije stvarnog datuma unosa imovine; i
- (b) vrednovanje je bilo izvršeno u skladu s opće prihvaćenim standardima vrednovanja i načelima države članice koja se primjenjuju na vrstu imovine koja se unosi.

U slučaju novih kvalifikacijskih okolnosti, koje bi značajno promijenile fer vrijednost imovine na stvarni datum njezinog unosa, provodi se revalorizacija na inicijativu i u okviru odgovornosti upravnog ili upravljačkog tijela.

Za potrebe takve revalorizacije primjenjuje se članak 10. stavci 1., 2. i 3.

U slučaju da takva revalorizacija izostane, jedan ili više dioničara koji na dan donošenja odluke o povećanju kapitala u vlasništvu imaju ukupno najmanje 5 % upisanog kapitala društva mogu zahtijevati da vrednovanje izvrši neovisan stručnjak, pri čemu se primjenjuje članak 10. stavci 1., 2. i 3.

Takov dioničar odnosno takvi dioničari mogu podnijeti zahtjev sve do stvarnog datuma unosa imovine, pod uvjetom da u trenutku podnošenja zahtjeva imaju još uvijek u vlasništvu ukupno barem 5 % upisanog kapitala društva na dan donošenja odluke o povećanju kapitala.

3. Države članice mogu odlučiti da ne primjenjuju članak 10. stavke 1., 2. i 3., u slučaju kada se, po odluci upravnog ili upravljačkog tijela, imovina, koju ne čine prenosivi vrijednosni papiri ni instrumenti tržišta novca iz stavka 1. ovog članka, unosi kao nenovčani ulog, a čija se fer vrijednost izvodi iz pojedine imovine iz zakonskog izvještaja prethodne finansijske

godine, pod uvjetom da su zakonski izvještaji bili predmet revizije u skladu s Direktivom 2006/43/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. svibnja 2006. o zakonskim revizijama godišnjih finansijskih izvještaja i konsolidiranih finansijskih izvještaja⁽¹⁾.

Drugi do peti podstavak stavka 2. ovog članka primjenjuju se *mutatis mutandis*.

Članak 12.

1. U slučaju kada do nenovčanog uloga iz članka 11. dođe bez izvješća stručnjakâ iz članka 10. stavaka 1., 2. i 3., dodatno zahtjevima određenima u članku 3. točki (h) i u roku od mjesec dana od stvarnog datuma unosa imovine, objavljuje se izjava koja sadrži sljedeće podatke:

- (a) opis nenovčanog uloga prilikom izdavanja;
- (b) njegova vrijednost, izvor vrednovanja te, prema potrebi, metoda vrednovanja;
- (c) izjava o tome odgovara li pristigla vrijednosti barem broju, nominalnoj vrijednosti ili, kada nominalna vrijednost ne postoji, knjigovodstvenoj vrijednosti dionica te, prema potrebi, premiji na dionice koje će se izdati za te uloge; i
- (d) izjava o tome da se nisu pojavile nove kvalifikacijske okolnosti u vezi s prvotnim vrednovanjem.

Objava se provodi na način predviđen zakonodavstvom svake države članice u skladu s člankom 3. Direktive 2009/101/EZ.

2. Kada se nenovčani ulog predlaže bez izvješća stručnjakâ iz članka 10. stavaka 1., 2. i 3., u vezi s povećanjem kapitala koje je predloženo u skladu s člankom 29. stavkom 2., obavijest koja sadrži datum donošenja odluke i informacije iz stavka 1. ovog članka objavljuje se na način utvrđen zakonodavstvom svake države članice u skladu s člankom 3. Direktive 2009/101/EZ, prije nego što unos imovine kao nenovčani ulog ima učinak. U tom slučaju, izjava iz stavka 1. ovog članka ograničena je na izjavu o tome da se od objave navedene obavijesti nisu pojavile nove kvalifikacijske okolnosti.

⁽¹⁾ SL L 157, 9.6.2006., str. 87.

3. Svaka država članica osigurava odgovarajuće zaštitne mehanizme kojima se jamči osigurava usklađenost s postupkom iz članka 11. i iz ovog članka, u slučaju kada se nenovčani ulog unosi bez izvješća stručnjaka iz članka 10. stavaka 1., 2. i 3.

Članak 13.

1. Ako društvo, prije isteka roka utvrđenog nacionalnim pravom od najmanje dvije godine od trenutka kada je bilo osnovano ili je dobilo dozvolu za početak obavljanja djelatnosti, stekne bilo kakva sredstva koja pripadaju osobi ili društvu ili poduzeću iz članka 3. točke (i), kao ulog koji iznosi najmanje jednu desetinu upisanog kapitala, to se stjecanje preispituje i detalji o njemu objavljuju se na način kako je predviđeno člankom 10. stavcima 1., 2. i 3. te se podnosi glavnoj skupštini na odobrenje.

Članci 11. i 12. primjenjuju se *mutatis mutandis*.

Države članice mogu zahtijevati da se navedene odredbe primjenjuju i kada imovina pripada dioničaru ili nekoj drugoj osobi.

2. Stavak 1. ne primjenjuje se na stjecanja izvršena u okviru uobičajenog poslovanja društva, ni na stjecanja izvršena prema odredbi ili pod nadzorom upravnih ili pravosudnih tijela kao ni na stjecanja na burzi.

Članak 14.

Podložno odredbama koje se odnose na smanjenje upisanog kapitala, dioničari ne mogu biti oslobođeni obveze uplate svojih uloga.

Članak 15.

Do naknadnog uskladištanja nacionalnih zakonodavstava, države članice donose mjere potrebne za osiguravanje barem onakvih zaštitnih mehanizama kakvi su utvrđeni u člancima od 2. do 14. u slučaju preoblikovanja društva neke druge vrste u dioničko društvo.

Članak 16.

Člancima od 2. do 15. ne dovode se u pitanje odredbe država članica o nadležnosti i postupku u vezi s izmjenama statuta ili akta o osnivanju.

Članak 17.

1. Osim kada je riječ o slučajevima smanjivanja upisanog kapitala, nije moguće izvršiti nikakve isplate dioničarima kada je neto imovina kako je navedena u godišnjim financijskim

izvještajima društva na zaključni dan posljedne financijske godine manja od iznosa upisanog kapitala uvećanog za one rezerve koje se prema statutu ili zakonu ne smiju raspodjeljivati, ili bi nakon takve raspodjele postala manja.

2. Kada iznos neuplaćenog dijela upisanog kapitala nije uključen u imovinu prikazanu u bilanci, taj se iznos odbija od iznosa upisanog kapitala iz stavka 1.

3. Iznos isplata dioničarima ne smije prelaziti iznos dobiti na kraju posljedne financijske godine uvećane za prenesenu dobit i iznose povučene iz rezervi na raspolažanju u tu svrhu, te umanjene za prenesene gubitke i iznose koji se u skladu sa zakonom i statutom, unose u rezerve.

4. Izraz „isplata”, upotrijebljen u stavcima 1. i 3., uključuje prije svega isplate dividendi i kamata u vezi s dionicama.

5. Kada zakonodavstvo države članice dopušta isplatu privremenih dividendi, primjenjuju se najmanje sljedeći uvjeti:

(a) sastavlja se privremena bilanca u kojoj je iskazano da su sredstva koja su namijenjena za isplatu dovoljna;

(b) iznos koji treba isplatiti ne smije prelaziti ukupnu dobit ostvarenu od kraja posljedne financijske godine za koju su sastavljeni godišnji financijski izvještaji, uvećanu za prenesenu dobit i iznose povučene iz rezervi na raspolažanju u tu svrhu i umanjenu za prenesene gubitke i iznose koji se na temelju zahtjeva iz zakona ili statuta stavlju u rezerve.

6. Stavci od 1. do 5. ne utječu na odredbe država članica u vezi s povećanjem upisanog kapitala kapitalizacijom rezervi.

7. Zakonodavstvom država članica može se predvidjeti odstupanje od stavka 1. kada je riječ o investicijskim društvima s fiksnim kapitalom.

Izraz „investicijsko društvo s fiksnim kapitalom” u smislu ovog stavka znači samo sljedeća društva:

(a) čija je isključiva djelatnost investiranje svojih sredstava u različite vrijednosne papire, zemljišta i u drugu imovinu te čija je jedina svrha raspoređiti investicijski rizik i sa svojim dioničarima dijeliti korist od rezultata upravljanja njihovom imovinom; i

(b) koja javnosti nude svoje dionice za upis.

U mjeri u kojoj zakonodavstva država članica iskoriste tu mogućnost, ona:

(a) zahtijevaju od takvih društava da izraz „investicijsko društvo“ uključe u sve dokumente navedene u članku 5. Direktive 2009/101/EZ;

(b) ne dopuštaju da takva društva u kojima neto imovina padne ispod razine iznosa navedenog u stavku 1. izvršavaju isplatu dioničarima ako je na završni dan posljednje finansijske godine ukupna imovina iz godišnjih finansijskih izvještaja manja, ili bi nakon takve raspodjele postala manja, od jednog i pol iznosa ukupnih obveza iz godišnjih finansijskih izvještaja koje društvo ima prema vjerovnicima; i

(c) zahtijevaju od svakog takvog društva koje izvršava isplatu dioničarima kada njegova neto imovina padne ispod razine iznosa iz stavka 1. da u svoje godišnje finansijske izvještaje uključi odgovarajuću napomenu.

Članak 18.

Svaki iznos koji su dioničari primili, a isplaćen je u suprotnosti s člankom 17. dioničari moraju vratiti ako društvo dokaze da su navedeni dioničari znali za nepravilnost izvršene isplate ili su, s obzirom na okolnosti, to trebali znati.

Članak 19.

1. U slučaju ozbiljnog gubitka upisanog kapitala mora se u roku propisanom zakonodavstvima država članica sazvati glavnu skupštinu dioničara i preispitati treba li društvo likvidirati ili je potrebno donijeti druge mjere.

2. Iznos gubitka koji se u smislu stavka 1. smatra ozbiljnim gubitkom u zakonodavstvima država članica ne smije biti određen kao iznos koji je viši od polovine upisanog kapitala.

Članak 20.

1. Društvo ne može upisati vlastite dionice.

2. Ako je dionice društva upisala osoba koja djeluje u svoje ime, a za račun društva, smatra se da je dioničar upisao dionice za svoj račun.

3. Osobe ili društva ili poduzeća iz članka 3. točke (i) ili, u slučaju povećanja upisanog kapitala, članovi upravnog ili upravljačkog tijela dužni su uplaćivati uloge za dionice koje su upisane u suprotnosti s ovim člankom.

Međutim, u zakonodavstvu države članice može se predviđjeti da se svaka takva osoba može oslobođiti te obveze ako dokaze da joj je ne može pripisati nikakav oblik krivnje.

Članak 21.

1. Ne dovodeći u pitanje načelo jednakog postupanja prema svim dioničarima koji su u jednakom položaju ni Direktivi 2003/6/EZ, države članice mogu dopustiti društvu stjecanje vlastitih dionica, bilo da to čini kao društvo ili da to čini osoba koja djeluje u svoje ime, a za račun društva. Države članice, u granicama dopuštenih stjecanja, za takva stjecanja propisuju sljedeće uvjete:

(a) glavna skupština daje ovlaštenje u kojem se određuju uvjeti za takvo stjecanje, a posebno najveći broj dionica koje se mogu steći, trajanje razdoblja za koje se ovlaštenje izdaje, koje ne može biti dulje od razdoblja određenog nacionalnim zakonodavstvom, a koje pak ne prelazi pet godina te, u slučaju stjecanja za vrijednost, najveći i najmanji ulog. Članovima upravnog ili upravljačkog tijela dostavlja se dokaz da su u trenutku ovlaštenog stjecanja poštovani uvjeti iz točaka (b) i (c);

(b) stjecanja, uključujući dionice koje je društvo steklo pretvodno i koje posjeduje, te dionice koje stekne osoba koja djeluje u svoje ime, a za račun društva, ne smiju imati učinak smanjenja neto imovine ispod iznosa iz članka 17. stavaka 1. i 2.; i

(c) u transakciju se mogu uključiti samo u cijelosti plaćene dionice.

Nadalje, države članice mogu odrediti da za stjecanja u smislu prvog podstavka vrijede neki ili svi sljedeći uvjeti:

- (a) da nominalna vrijednost ili, kada ona ne postoji, knjigovodstvena vrijednost stečenih dionica, uključujući dionice koje je društvo steklo prethodno i koje posjeduje, te dionice koje je stekla osoba koja djeluje u svoje ime, a za račun društva, ne smije prelaziti granicu koju odrede države članice; ta granica ne smije biti niža od 10 % upisanog kapitala;
- (b) da su u statutu ili u aktu o osnivanju društva određene ovlasti društva za stjecanje vlastitih dionica u smislu prvog podstavka, najveći mogući broj dionica koje društvo može steći, trajanje razdoblja za koje se ovlasti daju i najveći i najniži ulog;
- (c) da društvo ispunjava odgovarajuće zahtjeve u pogledu izvješćivanja i objavljivanja;
- (d) da se od nekih društava koja odrede države članice može zahtijevati da ponište stečene dionice pod uvjetom da se iznos, jednak nominalnoj vrijednosti poništenih dionica, mora uključiti u rezervu koja se ne može raspodijeliti među dioničarima, osim u slučaju smanjivanja upisanog kapitala; ta se rezerva može upotrijebiti samo za povećanje upisanog kapitala putem kapitalizacije rezervi; i
- (e) da stjecanje ne dovodi u pitanje namirenje tražbina vjerovnika.

2. U zakonodavstvima država članica može se predvidjeti odstupanje od stavka 1. točke (a) prve rečenice u slučaju kada je stjecanje vlastitih dionica društva potrebno za sprečavanje ozbiljne i izravne štete za društvo. U takvom slučaju upravno ili upravljačko tijelo mora obavijestiti sljedeću glavnu skupštinu dioničara o razlozima i naravi ostvarenog stjecanja, o broju i nominalnoj vrijednosti ili, kada nominalna vrijednost ne postoji, o knjigovodstvenoj vrijednosti stečenih dionica, o udjelu upisanog kapitala koji predstavljaju i o ulogu za te dionice.

3. Države članice mogu odlučiti da ne primjenjuju stavak 1. točku (a) prvu rečenicu na dionice koje stekne društvo sâmo ili osoba koja djeluje u svoje ime, a za račun društva, za raspodjelu zaposlenicima društva ili zaposlenicima s društvom povezanog društva. Takve dionice moraju se raspodijeliti u roku od 12 mjeseci od njihova stjecanja.

Članak 22.

1. Države članice mogu odlučiti da ne primjenjuju članak 21. na:

- (a) dionice stečene prilikom izvršavanja odluke o smanjivanju kapitala ili u okolnostima iz članka 43.;
- (b) dionice stečene kao rezultat univerzalnog pravnog sljedništva;
- (c) u cijelosti uplaćene dionice koje su stečene nenaplatno ili ako stjecanjem banke i druge finansijske institucije kupuju dionice komisiono;
- (d) dionice stečene na temelju zakonskih obveza ili kao posljedica sudske odluke za zaštitu manjinskih dioničara, posebno u slučaju spajanja, promjene djelatnosti ili oblika društva, prijenosa registriranog sjedišta u inozemstvo ili uvođenja ograničenja prilikom prijenosa dionica;
- (e) dionice stečene od dioničara koji ih nisu uplaćivali;
- (f) dionice stečene radi nadoknade štete manjinskim dioničarima u povezanim društvima;
- (g) u cijelosti uplaćene dionice koje su stečene u okviru postupka prisilne prodaje na temelju sudskog naloga, radi plaćanja obveze koju je vlasnik dionica imao prema društvu; i
- (h) u cijelosti uplaćene dionice koje je izdalo investicijsko društvo s fiksnim kapitalom, kako je definirano u članku 17. stavku 7. drugom podstavku, a to društvo ili s njim povezano društvo steklo je te dionice na zahtjev investitora. Primjenjuje se članak 17. stavak 7. treći podstavak točka (a). Navedena stjecanja ne smiju prouzročiti smanjivanje neto imovine ispod razine iznosa upisanog kapitala uvećanog za rezerve čija je raspodjela zakonski zabranjena.

2. Međutim, dionice stečene u slučajevima iz stavka 1. točaka od (b) do (g) moraju se prodati u roku od najviše tri godine od stjecanja, osim ako nominalna vrijednost ili, kada nominalna vrijednost ne postoji, knjigovodstvena vrijednost stečenih dionica, uključujući dionice koje je društvo možda steklo preko osobe koja djeluje u svoje ime, a za račun društva, ne prelazi 10 % upisanog kapitala.

3. Ako se dionice ne prodaju unutar razdoblja iz stavka 2., moraju se poništiti. Zakonodavstvom države članice poništanju se može uvjetovati odgovarajućim smanjivanjem upisanog kapitala. Takvo smanjivanje mora biti propisano u slučaju kada stjecanje dionica koje trebaju biti poništene za posljedicu ima padanje vrijednosti neto imovine ispod iznosa određenog člankom 17. stavcima 1. i 2.

Članak 23.

Dionice stecene suprotno odredbama članaka 21. i 22. prodaju se u roku od godinu dana od njihova stjecanja. Ako u tom razdoblju ne budu prodane, primjenjuje se članak 22. stavak 3.

Članak 24.

1. U slučaju kada zakonodavstvo države članice dopušta da društvo stječe vlastite dionice, bilo samo ili preko osobe koja djeluje u svoje ime, a za račun društva, tim se zakonodavstvom propisuje da držanje tih dionica u svakom trenutku podliježe najmanje sljedećim uvjetima:

- (a) među pravima koja proizlaze iz dionica u svakom se slučaju suspendiraju glasačka prava koja proizlaze iz vlastitih dionica društva;
- (b) ako su dionice uključene u imovinu iskazanu u bilanci, u obveze se uključuje rezerva u jednakom iznosu, koja nije raspoloživa za raspodjelu.

2. U slučaju kada zakonodavstvo države članice dopušta da društvo stječe vlastite dionice, bilo samo ili preko osobe koja djeluje u svoje ime, a za račun društva, zakonodavstvom se propisuje da u godišnjem izvještaju bude navedeno barem sljedeće:

- (a) razlozi stjecanja izvršenih tijekom finansijske godine;
- (b) broj i nominalna vrijednost ili, kada nominalna vrijednost ne postoji, knjigovodstvena vrijednost dionica stecenih i prodanih tijekom finansijske godine i udio upisanog kapitala koji predstavljaju;
- (c) u slučaju naplatnog stjecanja ili otuđenja, vrijednost uloga za dionice;
- (d) broj i nominalna vrijednost ili, kada nominalna vrijednost ne postoji, knjigovodstvena vrijednost svih dionica koje društvo stekne i drži i udio upisanog kapitala koji one predstavljaju.

Članak 25.

1. U slučaju kada države članice dopuštaju da društvo, izravno ili neizravno, predujmi novčana sredstva ili odobri zajmove ili pruži jamstvo radi stjecanja dionica trgovačkog društva od strane treće strane, one propisuju da se na takve transakcije primjenjuju uvjeti iz stavaka od 2. do 5.

2. Transakcije se izvršavaju u okviru odgovornosti upravnog ili upravljačkog tijela pod fer tržišnim uvjetima, posebno u vezi s kamatama koje društvo dobiva i u vezi s jamstvom koje se društvu izda za posudbe i predujmove iz stavka 1.

Kreditna sposobnost treće strane ili, u slučaju višestranih transakcija, svih strana koje sudjeluju, prethodno se na odgovarajući način ispituje.

3. Upravno ili upravljačko tijelo transakcije podnosi na prethodno odobrenje glavnoj skupštini dioničara, pri čemu glavna skupština postupa u skladu s pravilima o kvorumu i većini utvrđenima u članku 44.

Upravno ili upravljačko tijelo glavnoj skupštini dioničara podnosi pisano izvješće u kojem navodi:

- (a) razloge za transakciju;
- (b) interes društva za provedbu takve transakcije;
- (c) uvjete pod kojima se transakcija provodi;
- (d) rizike transakcije u vezi s likvidnošću i platnom sposobnošću društva; i
- (e) cijenu po kojoj treća strana stječe dionice.

Navedeno izvješće dostavlja se u registar za objavu, u skladu s člankom 3. Direktive 2009/101/EZ.

4. Ukupna finansijska pomoć dodijeljena trećim stranama ni u kojem trenutku ne rezultira smanjenjem neto imovine ispod razine iznosa određenog člankom 17. stavcima 1. i 2., uzimajući u obzir i eventualno smanjenje neto imovine do kojeg je moglo doći prilikom stjecanja vlastitih dionica od strane društva ili za račun društva u skladu s člankom 21. stavkom 1.

Društvo u obvezu u bilanci uključuje i rezervu u iznosu ukupne finansijske pomoći, koja rezerva nije raspoloživa za raspodjelu.

5. Kada treća strana putem finansijske pomoći društva stekne vlastite dionice društva u smislu članka 21. stavka 1. ili upiše dionice izdane u postupku povećanja upisanog kapitala, takvo stjecanje ili upis obavlja se po fer cijeni.

6. Stavci od 1. do 5. ne primjenjuju se na transakcije sklopljene s bankama i drugim finansijskim institucijama u okviru tekućih poslova, ni na poslove sklopljene radi stjecanja dionica od strane zaposlenika društva ili za zaposlenike društva ili zaposlenike povezanog društva.

Međutim, te transakcije ne smiju imati učinak smanjenja neto imovine ispod razine iznosa određenog člankom 17. stavkom 1.

7. Stavci od 1. do 5. ne primjenjuju se na transakcije obavljene radi stjecanja dionica društva kako je opisano u članku 22. stavku 1. točki (h).

Članak 26.

U slučajevima kada su pojedini članovi upravnog ili upravljačkog tijela društva koje je strana u transakciji iz članka 25. stavka 1. ili članovi upravnog ili upravljačkog tijela matičnog poduzeća u smislu članka 1. Sedme direktive Vijeća 83/349/EZ od 13. lipnja 1983. na temelju članka 50. stavka 2. točke (g) Ugovora o konsolidiranim finansijskim izvještajima⁽¹⁾ ili samo takvo matično poduzeće ili pojedinci koji djeluju u svoje ime, a za račun članova takvih tijela ili za račun takvog poduzeća strane u takvoj transakciji, države članice putem odgovarajućih zaštitnih mehanizama osiguravaju da takva transakcija nije u suprotnosti s interesima društva.

Članak 27.

1. Prihvaćanje, bilo od strane samog društva ili preko osobe koja djeluje u svoje ime, a za račun društva, vlastitih dionica društva kao jamstva, smatra se stjecanjem za potrebe članka 21., članka 22. stavka 1. i članka 24. i 35.

2. Države članice mogu odlučiti da ne primjenjuju stavak 1. na transakcije sklopljene s bankama i drugim finansijskim institucijama u okviru tekućih poslova.

⁽¹⁾ SL L 193, 18.7.1983., str. 1. Urednička napomena: Naslov Direktive 83/349/EZ prilagođen je tako da se uzme u obzir novo numeriranje članka Ugovora o osnivanju Europske zajednice, u skladu s člankom 5. Ugovora iz Lisabona; izvorno upućivanje bilo je na članak 54. stavak 3. točku (g) Ugovora.

Članak 28.

1. Upis, stjecanje ili posjedovanje dionica u dioničkom društvu od strane drugog društva u smislu članka 1. Direktive 2009/101/EZ, u kojem dioničko društvo, izravno ili neizravno, ima većinu glasačkih prava ili na koje može, izravno ili neizravno, izvršiti prevladavajući utjecaj, smatra se kao da je izvršilo sâmo dioničko društvo.

Prvi podstavak primjenjuje se i kada drugo društvo podlježe pravu treće zemlje, a njegov pravni oblik usporediv je s oblicima navedenim u članku 1. Direktive 2009/101/EZ.

Međutim, u slučaju kada dioničko društvo neizravno drži većinu glasačkih prava ili neizravno može izvršavati prevladavajući utjecaj, države članice ne moraju primjenjivati prvi i drugi podstavak ako predvide suspenziju glasačkih prava povezanih s dionicama u dioničkom društву kojima raspolaže drugo društvo.

2. U slučaju neusklađenosti nacionalnog zakonodavstva o skupini društava, države članice mogu:

(a) definirati slučajeve u kojima se smatra da dioničko društvo izvršava prevladavajući utjecaj na drugo društvo; ako država članica iskoristi tu mogućnost, u njezinom se nacionalnom pravu u svakom slučaju mora osigurati da se prevladavajući utjecaj može izvršavati ako dioničko društvo:

— ima pravo imenovati ili razriješiti većinu članova upravnog, upravljačkog ili nadzornog tijela, a istodobno je i dioničar ili član drugog društva, ili

— dioničar je ili član drugog društva i ima isključiv nadzor nad većinom glasačkih prava dioničara ili članova društva u skladu sa sporazumom zaključenim s drugim dioničarima ili članovima navedenog društva.

Države članice nisu obvezne predvidjeti nikakve druge slučajeve osim onih iz prve i druge alineje;

- (b) definirati slučajeve u kojima se smatra da dioničko društvo neizravno raspolaže glasačkim pravima ili da je sposobno neizravno izvršavati prevladavajući utjecaj;
- (c) detaljno navesti okolnosti u kojima se smatra da dioničko društvo raspolaže glasačkim pravima.

3. Države članice ne moraju primjenjivati stavak 1. prvi i drugi podstavak ako se upis, stjecanje ili držanje izvršava račun osobe koja nije osoba koja upisuje, stječe ili drži dionice, a nije ni dioničko društvo iz stavka 1. ni drugo društvo u kojem dioničko društvo ima, izravno ili neizravno, većinu glasačkih prava ili na koje može, izravno ili neizravno, izvršiti prevlada-vajući utjecaj.

4. Države članice ne moraju primjenjivati stavak 1. prvi i drugi podstavak ako upis, stjecanje ili držanje dionica izvršava drugo društvo kao profesionalni burzovni posrednik za trgo-vanje vrijednosnim papirima u okviru svojih djelatnosti, pod uvjetom da je član burze koja je smještena ili djeluje unutar države članice ili da ga potvrdi ili nadzire tijelo države članice nadležno za nadzor profesionalnih burzovnih posrednika za vrijednosne papire u koje, u smislu ove Direktive, mogu biti uključene i kreditne institucije.

5. Države članice ne moraju primjenjivati stavak 1. prvi i drugi podstavak ako su dionice u dioničkom društvu koje drži drugo društvo stečene prije nego što je odnos između oba društva ispunjavao mjerila utvrđena stavkom 1.

Međutim, glasačka prava pridružena tim dionicama suspendiraju se, a dionice se uzimaju u obzir samo kada se utvrdi da je ispunjen uvjet utvrđen u članku 21. stavku 1. točki (b).

6. Države članice ne moraju primjenjivati članak 22. stavak 2. ili 3. ili članak 23. ako dionice u dioničkom društvu kupi drugo društvo, pod uvjetom da predvide:

- (a) suspenziju glasačkih prava pridruženih tim dionicama koje u dioničkom društvu drži drugo društvo; i

- (b) da su članovi upravnog ili upravljačkog tijela dioničkog društva obvezni otkupiti od drugog društva dionice iz članka 22. stavaka 2. i 3. i članka 23. po jednakoj cijeni po kojoj ih je kupilo drugo društvo; ta se sankcija ne primjenjuje samo ako članovi upravnog ili upravljačkog tijela dioničkog društva dokažu da društvo nije imalo nikakvu ulogu prilikom upisa odnosno stjecanja dotičnih dionica.

Članak 29.

1. O svakom povećanju kapitala odlučuje glavna skupština dioničara. Ta odluka i povećanje upisanog kapitala objavljuju se na način utvrđen zakonodavstvom svake države članice, u skladu s člankom 3. Direktive 2009/101/EZ.

2. Unatoč tomu, u statutu ili u aktu o osnivanju ili odlukom glavne skupštine dioničara, o čemu se odluka mora objaviti u skladu s pravilima iz stavka 1., može se odobriti povećanje upisanog kapitala do najvećeg mogućeg iznosa koji se određuje tako da se vodi računa o zakonski propisanom najvećem iznosu. Kada je to primjeren, odluku o povećanju upisanog kapitala u granicama određenog iznosa donosi za to ovlašteno tijelo društva. Takva ovlast tijela vrijedi najviše pet godina i može se jednom ili više puta produljiti na glavnoj skupštini dioničara, svaki put za razdoblje koje nije dulje od pet godina.

3. Kada postoji više razreda dionica, odluka glavne skupštine dioničara u vezi s povećanjem kapitala iz stavka 1. ili u vezi s odobrenjem povećanja kapitala iz stavka 2. podliježe zasebnom glasovanju najmanje za svaki razred dioničara na čija prava utječe takva transakcija.

4. Ovaj se članak primjenjuje na izdavanje svih vrijednosnih papira koje se mogu pretvoriti u dionice ili iz kojih proizlazi pravo na upis dionica, ali ne i na pretvorbu takvih vrijednosnih papira niti na ostvarivanje prava na upis.

Članak 30.

Dionice izdane za ulog tijekom povećanja upisanog kapitala moraju biti uplaćene najmanje u iznosu 25 % njihove nominalne vrijednosti ili, kada nominalna vrijednost ne postoji, knji-govodstvene vrijednosti. Ako je predviđena viša emisijska vrijednost dionica, ona mora biti plaćena u cijelosti.

Članak 31.

1. Dionice izdane prilikom povećanja kapitala za nenovčani ulog moraju biti u cijelosti uplaćene u roku od pet godina od odluke o povećanju upisanog kapitala.

2. Ulozi iz stavka 1. navode se u posebnom izvješću koje prije povećanja kapitala sastavlja jedan ili više stručnjaka, koji su neovisni o društvu, a imenovalo ih je ili potvrđilo upravno ili pravosudno tijelo. Takvi stručnjaci, u skladu s propisima svake države članice, mogu biti fizičke osobe, pravne osobe, društva ili poduzeća.

Primjenjuje se članak 10. stavci 2. i 3. i članci 11. i 12.

3. Države članice mogu odlučiti da ne primjenjuju stavak 2. u slučaju kada se upisani kapital poveća radi spajanja društva, dijeljenja ili javne ponude za kupovanje ili zamjenu dionica, te radi isplate dioničarima društva koje se preuzima, dijeli ili koje je predmet javne ponude za kupovanje ili zamjenu dionica.

U slučaju spajanja ili dijeljenja države članice ipak primjenjuju prvi podstavak samo ako jedan ili više neovisnih stručnjaka pripremi izvješće o načinu spajanja ili dijeljenja.

Ako se države članice odluče za primjenu stavka 2. u slučaju spajanja ili dijeljenja, one mogu odlučiti da izvješće iz ovog članka i izvješće jednog ili više neovisnih stručnjaka o nacrtu spajanja ili dijeljenja, pripremi isti stručnjak ili isti stručnjaci.

4. Države članice mogu odlučiti da ne primjenjuju stavak 2. ako su prilikom povećanja upisanog kapitala sve dionice bile izdane za nenovčane uloge jednom ili više društava, pod uvjetom da su svi dioničari društva koji primaju uloge dali suglasnost da nije potrebno sastavljati izvješće stručnjaka i da su ispunjeni uvjeti iz članka 10. stavka 4. točaka od (b) do (f).

Članak 32.

Kada povećanje kapitala nije u cijelosti upisano, kapital se povećava za iznos primljenih upisa samo ako je tako predviđeno u uvjetima za izdavanje.

Članak 33.

1. Prilikom svakog povećanja kapitala gotovinskim ulozima, dionice se moraju na temelju prava prvakupa ponuditi dioničarima, razmjerno udjelu koji njihove dionice predstavljaju u kapitalu.

2. U zakonodavstvu države članice:

(a) stavak 1. ne mora se primjenjivati na dionice koje nose ograničeno pravo sudjelovanja u isplatama u smislu članka 17. i/ili u raspodjeli imovine društva u slučaju likvidacije; ili

(b) može se dopustiti da se upisani kapital društva koji ima više razreda dionica koje nose različita prava u pogledu glasovanja ili sudjelovanja u isplatama u smislu članka 17. ili u raspodjeli imovine u slučaju likvidacije, poveća izdavanjem novih dionica samo u jednom od tih razreda, a pravo prvakupa dioničara drugih razreda ostvaruje se tek nakon što navedeno pravo ostvare dioničari razreda u kojem se izdaju nove dionice.

3. Svaka ponuda za upis na temelju prava prvakupa i razdoblje u kojem navedeno pravo treba ostvariti objavljuju se u službenom listu države članice određenom u skladu s Direktivom 2009/101/EZ. Međutim, u zakonodavstvu države članice ne mora se predvidjeti takva objava kada su sve dionice društva registrirane. U takvom slučaju, svi dioničari društva moraju biti obaviješteni u pisnom obliku. Pravo prvakupa mora se ostvariti u razdoblju koje nije kraće od 14 dana od dana objave ponude ili od dana kada su dioničarima otpremljena pisma.

4. Pravo prvakupa ne može se ograničiti ili oduzeti statutom ili aktom o osnivanju. Međutim, to se može učiniti odlukom glavne skupštine dioničara. Od upravnog ili upravljačkog tijela zahtijeva se da podnese skupštini dioničara pisano izvješće u kojem navodi razloge ograničavanja ili oduzimanja prava prvakupa i opravdava predloženu cijenu izdavanja. Glavna skupština dioničara odlučuje u skladu s pravilima o kvorumu i većini utvrđenima člankom 44. Njezina se odluka objavljuje na način utvrđen zakonodavstvom svake države članice, u skladu s člankom 3. Direktive 2009/101/EZ.

5. Zakonodavstvom države članice može se odrediti da statut, akt o osnivanju ili glavna skupština dioničara, koja djeluje u skladu s pravilima o kvorumu, većini i objavi iz stavka 4., mogu tijelu društva koje je ovlašteno odlučivati o povećanju upisanog kapitala u granicama odobrenog kapitala dati ovlast da ograniči ili oduzme pravo prvokupa. Predmetnu ovlast nije moguće dodijeliti za razdoblje dulje od ovlasti iz članka 29. stavka 2.

6. Stavci od 1. do 5. primjenjuju se na izdavanje svih vrijednosnih papira koje se mogu pretvoriti u dionice ili koji nose pravo na upis dionica, ali ne i na pretvorbu tih vrijednosnih papira niti na ostvarivanje prava na upis.

7. Pravo prvokupa ne isključuje se za potrebe stavaka 4. i 5. u slučaju kada se dionice, u skladu s odlukom o povećanju upisanog kapitala, izdaju bankama ili drugim finansijskim institucijama zato da budu ponuđene dioničarima društva u skladu sa stanicima 1. i 3.

Članak 34.

O svakom smanjivanju upisanog kapitala, osim onom u okviru sudske odluke, mora odlučiti barem glavna skupština dioničara koja djeluje u skladu s pravilima o kvorumu i većini utvrđenima člankom 44., ne dovodeći u pitanje članke 40. i 41. Takva se odluka objavljuje na način utvrđen zakonodavstvom svake države članice u skladu s člankom 3. Direktive 2009/101/EZ.

U obavijesti o sazivanju skupštine mora se navesti barem svrha smanjivanja i postupak po kojem će se smanjivanje izvršiti.

Članak 35.

Kada postoji više razreda dionica, odluka glavne skupštine dioničara u vezi sa smanjivanjem upisanog kapitala podliježe zasebnom glasovanju najmanje za svaki razred dioničara na čija prava utječe takva transakcija.

Članak 36.

1. U slučaju smanjivanja upisanog kapitala, barem vjerovnici čije su tražbine starijeg datuma nego što je to objava odluke o smanjivanju imaju pravo dobiti jamstva za tražbine koje do datuma predmetne objave nisu dospjele. Države članice takva prava ne smiju isključiti osim ako vjerovnik ima odgovarajuća jamstva ili ako takva jamstva nisu potrebna s obzirom na imovinu društva.

Države članice utvrđuju uvjete za ostvarivanje prava iz prve podstavke. U svakom slučaju, države članice osiguravaju da su vjerovnici ovlašteni pri odgovarajućem upravnom ili pravosudnom tijelu zatražiti odgovarajuća jamstva, pod uvjetom da mogu vjerodostojno dokazati da je zbog smanjivanja upisanog kapitala ugrožena sigurnost njihovih tražbina i da od samog društva nisu dobili odgovarajuću zaštitu.

2. Zakonodavstvom država članica također se određuje barem to da je smanjivanje ništavo ili da nije moguće izvršiti nikakvo plaćanje u korist dioničara sve dok vjerovnici nisu namireni ili dok sud ne odluci da se njihovi zahtjevi ne odobravaju.

3. Ovaj se članak primjenjuje u slučaju kada je smanjivanje upisanog kapitala prouzročeno potpunim ili djelomičnim neispunjavanjem plaćanja dugovanog iznosa za uloge dioničara.

Članak 37.

1. Države članice ne trebaju primjenjivati članak 36. na smanjivanje upisanog kapitala čija je svrha pokrivanje nastalih gubitaka ili uključivanje gotovinskih iznosa u rezervu, pod uvjetom da nakon takve transakcije iznos predmetne rezerve nije veći od 10 % smanjenog upisanog kapitala. Osim u slučaju smanjivanja upisanog kapitala, predmetna se rezerva ne smije raspodijeliti dioničarima; ona se može upotrijebiti samo za pokrivanje nastalih gubitaka ili za povećanje upisanog kapitala kapitalizacijom takve rezerve, u mjeri u kojoj države članice dopuštaju takvu transakciju.

2. U slučajevima iz stavka 1., zakonodavstvima država članica moraju se barem predvidjeti potrebne mjere potrebne za kako bi se osiguralo da se predmetni iznosi dobiveni od smanjivanja upisanog kapitala ne smiju upotrijebiti za isplate i raspodjele dioničarima ili za oslobođanje dioničara od obveze da uplaćuju svoje uloge.

Članak 38.

Upisani kapital ne smije se smanjivati na iznos manji od minimuma kapitala utvrđenog u skladu s člankom 6.

Međutim, države članice mogu dopustiti takvo smanjivanje ako istodobno propisuju da odluka o smanjivanju upisanog kapitala može proizvoditi učinke samo kada je upisani kapital povećan na iznos koji je barem jednak propisanom minimumu.

Članak 39.

Kada se zakonodavstvom države članice dopušta potpuni ili djelomični otkup upisanog kapitala bez njegovog smanjivanja, tim se zakonodavstvom zahtijeva barem se da poštaju sljedeći uvjeti:

- (a) kada se statutom ili aktom o osnivanju predviđa otkup, odluku o tome donosi glavna skupština dioničara koja glasuje barem prema uobičajenim uvjetima o kvorumu i većini; kada se statutom ili aktom o osnivanju ne predviđa otkup, odluku o tome donosi glavna skupština dioničara koja djeluje barem prema uvjetima o kvorumu i većini utvrđenima u članku 44.; odluka se mora objaviti na način propisan zakonodavstvom svake države članice, u skladu s člankom 3. Direktive 2009/101/EZ;
- (b) za otkup se mogu upotrijebiti samo ona sredstva koja su na raspolaganju za raspodjelu u smislu članka 17. stavaka od 1. do 4.;
- (c) dioničari čije su dionice otkupljene zadržavaju svoja prava u društvu, osim prava na isplatu svojih uloga i prava na sudjelovanje u raspodjeli inicijalne dividende za neotkupljene dionice.

Članak 40.

1. Kada se zakonodavstvom države članice društvima dopušta da smanjuju upisani kapital obveznim povlačenjem dionica, tim se zakonodavstvom zahtijeva se da se poštaju barem sljedeći uvjeti:

- (a) obvezno povlačenje mora biti propisano ili odobreno u statutu ili aktu o osnivanju prije upisa dionica koje će biti povučene;
- (b) u slučaju kada je obvezno povlačenje odobreno samo statutom ili aktom o osnivanju, odluku o tome donosi glavna skupština dioničara, osim u slučaju da to jednoglasno odobre dotični dioničari;

(c) tijelo društva koje odlučuje o obveznom povlačenju određuje i uvjete i način tog povlačenja, u slučaju kada to već nije određeno statutom ili aktom o osnivanju;

(d) primjenjuje se članak 36., osim ako su dionice u cijelosti bile plaćene i stavljene društvu na raspolaganje besplatno ili ako su povučene uporabom sredstava namijenjenih za raspodjelu u skladu s člankom 17. stavcima od 1. do 4.; u predmetnim slučajevima se iznos jednak nominalnoj vrijednosti ili, kada ona ne postoji, knjigovodstvenoj vrijednosti svih povučenih dionica mora uključiti u rezervu; osim u slučaju smanjivanja upisanog kapitala, predmetna rezerva se ne smije raspodijeliti dioničarima; ona se može upotrijebiti samo za pokrivanje nastalih gubitaka ili za povećanje upisanog kapitala kapitalizacijom takve rezerve, u mjeri u kojoj države članice dopuštaju takvu transakciju; i

(e) odluka o obveznom povlačenju dionica objavljuje se na način utvrđen zakonodavstvom svake države članice, u skladu s člankom 3. Direktive 2009/101/EZ.

2. Članak 34. stavak 1. i članci 35., 37. i 44. ne primjenjuju se na slučajeve iz stavka 1. ovog članka.

Članak 41.

1. U slučaju smanjivanja upisanog kapitala povlačenjem dionica koje je steklo društvo samo ili putem osobe koja djeluje u svoje ime a za račun društva, o povlačenju mora uvijek odlučivati glavna skupština dioničara.

2. Primjenjuje se članak 36., osim ako su dionice u cijelosti plaćene i stečene besplatno ili uporabom sredstava namijenjenih za raspodjelu u skladu s člankom 17. stavcima od 1. do 4.; u predmetnim slučajevima se iznos jednak nominalnoj vrijednosti ili, kada ona ne postoji, knjigovodstvenoj vrijednosti svih povučenih dionica mora uključiti u rezervu. Osim u slučaju smanjivanja upisanog kapitala, predmetna rezerva se ne smije raspodijeliti dioničarima. Ona se može upotrijebiti samo za pokrivanje nastalih gubitaka ili za povećanje upisanog kapitala kapitalizacijom takve rezerve, u mjeri u kojoj države članice dopuštaju takvu transakciju.

3. Članci 35., 37. i 44. ne primjenjuju se na slučajeve iz stavka 1. ovog članka.

Članak 42.

U slučajevima iz članka 39., članka 40. stavka 1. točke (b) i članka 41. stavka 1., kada postoji nekoliko razreda dionica, odluka glavne skupštine dioničara u vezi s otkupom upisanog kapitala ili u vezi s njegovim smanjivanjem putem povlačenja dionica podliježe zasebnom glasovanju najmanje za svaki razred dioničara na čija prava utječe takva transakcija.

Članak 43.

Kada se zakonodavstvom države članice dopušta da društva izdaju dionice koje se mogu otkupiti, tim se zakonodavstvom zahtijeva da se prilikom otkupa takvih dionica poštuju barem sljedeći uvjeti:

(a) otkup mora biti dopušten statutom ili aktom o osnivanju društva prije upisa dionica koje je moguće otkupiti;

(b) dionice moraju biti u cijelosti plaćene;

(c) uvjeti i način otkupa moraju biti propisani u statutu ili aktu o osnivanju društva;

(d) otkup se može provesti samo uporabom sredstava namijenjenih za raspodjelu, u skladu s člankom 17. stavcima od 1. do 4. ili prihoda novog izdavanja čija je namjena bila izvođenje takvog otkupa;

(e) iznos jednak nominalnoj vrijednosti ili, kada ona ne postoji, knjigovodstvenoj vrijednosti svih otkupljenih dionica mora se uključiti u rezervu koju nije moguće raspodijeliti dioničarima, osim u slučaju smanjivanja upisanog kapitala; ona se može upotrijebiti samo za povećanje upisanog kapitala kapitalizacijom rezerve;

(f) točka (e) ne primjenjuje se na otkup uporabom prihoda novog izdavanja čija je namjena provođenje takvog otkupa;

(g) kada je predviđeno da se kao posljedica otkupa dioničarima isplaćuje premija, premija se može isplatiti samo iz iznosa koji je namijenjen za raspodjelu u skladu s člankom 17. stavcima od 1. do 4. ili iz rezerve koja nije rezerva iz točke (e) ovog članka i ne može se raspodijeliti dioničarima,

osim u slučaju smanjivanja upisanog kapitala; predmetna rezerva može se upotrijebiti samo za povećanje upisanog kapitala kapitalizacijom rezerva ili za pokrivanje troškova iz članka 3. točke (j) ili troškova izdavanja dionica ili dužničkih vrijednosnih papira ili za plaćanje premije vlasnicima otkupljenih dionica ili dužničkih vrijednosnih papira;

(h) obavijest o otkupu objavljuje se na način utvrđen zakonodavstvom svake države članice, u skladu s člankom 3. Direktive 2009/101/EZ.

Članak 44.

Zakonodavstvom država članice propisuje se da se odluke iz članka 33. stavaka 4. i 5. i članka 34., 35., 39. i 42. moraju donijeti najmanje dvotrećinskom većinom glasova povezanih s vrijednosnim papirima ili zastupljenim upisanim kapitalom.

Međutim, zakonodavstvima država članica može se propisati da je obična većina glasova iz prvog stavka dovoljna kada je zastupljena najmanje polovica upisanog kapitala.

Članak 45.

1. Države članice mogu odstupiti od članka 9. prvog stavka, od članka 21. stavka 1. točke (a) prve rečenice i od članka 29., 30. i 33., u mjeri u kojoj su takva odstupanja potrebna za donošenje ili primjenu odredaba namijenjenih poticanju zaposlenika ili drugih skupina osoba definiranih u nacionalnom pravu na sudjelovanje u kapitalu poduzeća.

2. Države članice mogu odlučiti da ne primjenjuju članak 21. stavak 1. točku (a) prvu rečenicu i članke 34., 35., 40., 41., 42. i 43. na društva koja su osnovana posebnim zakonom i koja izdaju dviju vrste dionica, i kapitalne i radničke, s tim da se ove posljednje izdaju zaposlenicima društva kao tijelu, koje na glavnoj skupštini dioničara zastupaju predstavnici s pravom glasa.

Članak 46.

Za potrebe provedbe ove Direktive, zakonodavstvom država članica osigurava se jednako postupanje sa svim dioničarima koji su u jednakom položaju.

Članak 47.

1. Države članice mogu odlučiti da ne primjenjuju članak 3. točke (g), (i), (j) i (k) na društva koja već postoje na dan stupanja na snagu zakona i drugih propisa donesenih radi usklajivanja s Direktivom 77/91/EEZ.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 48.

Direktiva 77/91/EZ, kako je izmijenjena aktima navedenima u Prilogu II. dijelu A, stavlja se izvan snage, ne dovodeći u pitanje obveze država članica u vezi s rokovima za prenošenje u nacionalno pravo i primjenu direktiva navedenih u Prilogu II. dijelu B.

Upućivanja na direktivu stavljenu izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Direktivu i čitaju se u skladu s koreacijskom tablicom u Prilogu III.

Članak 49.

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 50.

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 25. listopada 2012.

Za Europski parlament

Predsjednik

M. SCHULZ

Za Vijeće

Predsjednik

A. D. MAVROYIANNIS

PRILOG I.**VRSTE DRUŠTAVA IZ ČLANKA 1. STAVKA 1. PRVOG PODSTAVKA**

- Belgija:
 - société anonyme/naamloze vennootschap,
- Bugarska:
 - акционерно дружество,
- Česka:
 - akciová společnost,
- Danska:
 - aktieselskab,
- Njemačka:
 - Aktiengesellschaft,
- Estonija:
 - aktsiaselts,
- Irska:
 - public company limited by shares,
 - public company limited by guarantee and having a share capital,
- Grčka:
 - ἀνώνυμη ἔταιρια,
- Španjolska:
 - sociedad anónima,
- Francuska:
 - société anonyme,
- Italija:
 - società per azioni,
- Cipar:
 - δημόσιες εταιρείες περιορισμένης ευθύνης με μετοχές, δημόσιες εταιρείες περιορισμένης ευθύνης με εγγύηση που διαθέτουν μετοχικό κεφάλαιο,
- Latvija:
 - akciju sabiedrība,
- Litva:
 - akcinė bendrovė,
- Luksemburg:
 - société anonyme,

-
- Mađarska:
nyilvánosan működő részvénnytársaság,
 - Malta:
kumpanija pubblica/public limited liability company,
 - Nizozemska:
naamloze vennootschap,
 - Austrija:
Aktiengesellschaft,
 - Poljska:
spółka akcyjna,
 - Portugal:
sociedade anónima,
 - Rumunjska:
societate pe actiuni,
 - Slovenija:
delniška družba,
 - Slovačka:
akciová spoločnosť,
 - Finska:
julkinen osakeyhtiö/publkt aktiebolag,
 - Švedska:
aktiebolag,
 - Ujedinjena Kraljevina:
public company limited by shares,
public company limited by guarantee and having a share capital.
-

PRILOG II.**DIO A**

*Direktiva stavljena izvan snage s naknadnim izmjenama
(iz članka 48.)*

Direktiva Vijeća 77/91/EEZ
(SL L 26, 31.1.1977., str. 1.)

Prilog I. točka III. (C) Akta o pristupanju iz 1979.
(SL L 291, 19.11.1979., str. 89.)

Prilog I. Aktu o pristupanju iz 1985.
(SL L 302, 15.11.1985., str. 157.)

Direktiva Vijeća 92/101/EEZ
(SL L 347, 28.11.1992., str. 64.)

Prilog I. točka XI. (A) Akta o pristupanju iz 1994.
(SL C 241, 29.8.1994., str. 194.)

Prilog II. točka 4. (A) Akta o pristupanju iz 2003.
(SL L 236, 23.9.2003., str. 338.)

Direktiva 2006/68/EZ Europskog parlamenta i Vijeća
(SL L 264, 25.9.2006., str. 32.)

Direktiva Vijeća 2006/99/EZ samo točka A (2) Priloga
(SL L 363, 20.12.2006., str. 137.)

Direktiva 2009/109/EZ Europskog parlamenta i Vijeća samo članak 1.
(SL L 259, 2.10.2009., str. 14.)

DIO B

*Popis rokova za prenošenje u nacionalno pravo i primjenu
(iz članka 48.)*

Direktiva	Rok za prenošenje	Datum početka primjene
77/91/EEZ	17. prosinca 1978.	—
92/101/EEZ	31. prosinca 1993.	1. siječnja 1995.
2006/68/EZ	15. travnja 2008.	—
2006/99/EZ	1. siječnja 2007.	—
2009/109/EZ	30. lipnja 2011.	—

*PRILOG III.***KORELACIJSKA TABLICA**

Direktiva 77/91/EEZ	Ova Direktiva
Članak 1. stavak 1. prvi podstavak uvodni tekst	Članak 1. stavak 1. prvi podstavak
Članak 1. stavak 1. prvi podstavak alineje od prve do dvadeset sedme	Prilog I.
Članak 1. stavak 1. drugi podstavak	Članak 1. stavak 1. drugi podstavak
Članak 1. stavak 2.	Članak 1. stavak 2.
Članak 2. uvodni tekst	Članak 2. uvodni tekst
Članak 2. točka (a)	Članak 2. točka (a)
Članak 2. točka (b)	Članak 2. točka (b)
Članak 2. točka (c) prva alineja	Članak 2. točka (c)
Članak 2. točka (c) druga alineja	Članak 2. točka (d)
Članak 2. točka (d)	Članak 2. točka (e)
Članak 2. točka (e)	Članak 2. točka (f)
Članci od 3. do 5.	Članci od 3. do 5.
Članak 6. stavak 1. prvi podstavak	Članak 6. stavak 1.
Članak 6. stavak 1. drugi podstavak	—
Članak 6. stavak 2.	—
Članak 6. stavak 3.	Članak 6. stavak 2.
Članak 7.	Članak 7.
Članak 8. stavak 1.	Članak 8. prvi stavak
Članak 8. stavak 2.	Članak 8. drugi stavak
Članak 9. stavak 1.	Članak 9. prvi stavak
Članak 9. stavak 2.	Članak 9. drugi stavak
Članak 10.	Članak 10.
Članak 10.a stavak 1. prvi podstavak	Članak 11. stavak 1. prvi podstavak
Članak 10.a stavak 1. drugi podstavak prva rečenica	Članak 11. stavak 1. drugi podstavak
Članak 10.a stavak 1. drugi podstavak druga rečenica	Članak 11. stavak 1. treći podstavak
Članak 10.a stavak 2. prvi podstavak	Članak 11. stavak 2. prvi podstavak
Članak 10.a stavak 2. drugi podstavak prva rečenica	Članak 11. stavak 2. drugi podstavak

Direktiva 77/91/EEZ	Ova Direktiva
Članak 10.a stavak 2. drugi podstavak druga rečenica	Članak 11. stavak 2. treći podstavak
Članak 10.a stavak 2. treći podstavak prva rečenica	Članak 11. stavak 2. četvrti podstavak
Članak 10.a stavak 2. treći podstavak druga rečenica	Članak 11. stavak 2. peti podstavak
Članak 10.a stavak 3.	Članak 11. stavak 3.
Članak 10.b	Članak 12.
Članak 11. stavak 1. prvi podstavak prva rečenica	Članak 13. stavak 1. prvi podstavak
Članak 11. stavak 1. prvi podstavak druga rečenica	Članak 13. stavak 1. drugi podstavak
Članak 11. stavak 1. drugi podstavak	Članak 13. stavak 1. treći podstavak
Članak 11. stavak 2.	Članak 13. stavak 2.
Članak 12.	Članak 14.
Članak 13.	Članak 15.
Članak 14.	Članak 16.
Članak 15. stavak 1. točka (a)	Članak 17. stavak 1.
Članak 15. stavak 1. točka (b)	Članak 17. stavak 2.
Članak 15. stavak 1. točka (c)	Članak 17. stavak 3.
Članak 15. stavak 1. točka (d)	Članak 17. stavak 4.
Članak 15. stavak 2.	Članak 17. stavak 5.
Članak 15. stavak 3.	Članak 17. stavak 6.
Članak 15. stavak 4. prvi podstavak	Članak 17. stavak 7. prvi podstavak
Članak 15. stavak 4. drugi podstavak prva alineja	Članak 17. stavak 7. drugi podstavak točka (a)
Članak 15. stavak 4. drugi podstavak druga alineja	Članak 17. stavak 7. drugi podstavak točka (b)
Članak 15. stavak 4. treći podstavak	Članak 17. stavak 7. treći podstavak
Članak 16.	Članak 18.
Članak 17.	Članak 19.
Članak 18.	Članak 20.
Članak 19. stavak 1. prvi podstavak	Članak 21. stavak 1. prvi podstavak
Članak 19. stavak 1. drugi podstavak točke od i. do v.	Članak 21. stavak 1. drugi podstavak točke od (a) do (e)
Članak 19. stavci 2. i 3.	Članak 21. stavci 2. i 3.

Direktiva 77/91/EEZ	Ova Direktiva
Članak 20.	Članak 22.
Članak 21.	Članak 23.
Članak 22.	Članak 24.
Članak 23. stavak 1. prvi podstavak	Članak 25. stavak 1.
Članak 23. stavak 1. drugi podstavak prva rečenica	Članak 25. stavak 2. prvi podstavak
Članak 23. stavak 1. drugi podstavak druga rečenica	Članak 25. stavak 2. drugi podstavak
Članak 23. stavak 1. treći podstavak prva rečenica	Članak 25. stavak 3. prvi podstavak
Članak 23. stavak 1. treći podstavak prvi dio druge rečenice	Članak 25. stavak 3. drugi podstavak uvodni tekst
Članak 23. stavak 1. treći podstavak drugi dio druge rečenice	Članak 25. stavak 3. drugi podstavak točke od (a) do (e)
Članak 23. stavak 1. treći podstavak treća rečenica	Članak 25. stavak 3. treći podstavak
Članak 23. stavak 1. četvrti podstavak prva rečenica	Članak 25. stavak 4. prvi podstavak
Članak 23. stavak 1. četvrti podstavak druga rečenica	članak 25. stavak 4. drugi podstavak
Članak 23. stavak 1. peti podstavak	Članak 25. stavak 5.
Članak 23. stavak 2. prva rečenica	Članak 25. stavak 6. prvi podstavak
Članak 23. stavak 2. druga rečenica	Članak 25. stavak 6. drugi podstavak
Članak 23. stavak 3.	Članak 25. stavak 7.
Članak 23.a	Članak 26.
Članak 24.	Članak 27.
Članak 24.a stavak 1. točka (a)	Članak 28. stavak 1. prvi podstavak
Članak 24.a stavak 1. točka (b)	Članak 28. stavak 1. drugi podstavak
Članak 24.a stavak 2.	Članak 28. stavak 1. treći podstavak
Članak 24.a stavak 3.	Članak 28. stavak 2.
Članak 24.a stavak 4. točka (a)	Članak 28. stavak 3.
Članak 14.a stavak 4. točka (b)	Članak 28. stavak 4.
Članak 24.a stavak 5.	Članak 28. stavak 5.
Članak 24.a stavak 6.	Članak 28. stavak 6.
Članak 25.	Članak 29.
Članak 26.	Članak 30.

Direktiva 77/91/EEZ	Ova Direktiva
Članak 27.	Članak 31.
Članak 28.	Članak 32.
Članak 29.	Članak 33.
Članak 30.	Članak 34.
Članak 31.	Članak 35.
Članak 32.	Članak 36.
Članak 33.	Članak 37.
Članak 34. prva rečenica	Članak 38. prvi stavak
Članak 34. druga rečenica	Članak 38. drugi stavak
Članak 35.	Članak 39.
Članak 36.	Članak 40.
Članak 37.	Članak 41.
Članak 38.	Članak 42.
Članak 39.	Članak 43.
Članak 40. stavak 1.	Članak 44. prvi stavak
Članak 40. stavak 2.	Članak 44. drugi stavak
Članak 41.	Članak 45.
Članak 42.	Članak 46.
Članak 43. stavak 1.	—
Članak 43. stavak 2. prvi podstavak	Članak 47. stavak 1.
Članak 43. stavak 2. drugi i treći podstavak	—
Članak 43. stavak 3.	Članak 47. stavak 2.
—	Članak 48.
—	Članak 49.
Članak 44.	Članak 50.
—	Prilog II.
—	Prilog III.